

Ticho & spol

DATA BÁZA DIVADELNÝCH HIER

**AUTORSKÉ PRÁVA NA HRY SÚ VYHRADENÉ. ŽIADEN TEXT NESMIE BYŤ
POUŽITÝ NA ĎALŠIE ŠÍRENIE BEZ PREDCHÁDZAJÚCEHO PÍSOMNÉHO
SÚHLASU AUTORA.**

All right reserved.

*Vynechali sme niektoré strany a v prípade, že chcete s textom pracovať a ďalej ho šíriť,
ozvite sa nám, prosím mailom: tichoaspol@gmail.com. Ďakujeme za pochopenie.*

MICHAL DITTE [TRI MATRIOSHKI]

Kristína
Vanda
Viktor
Frenkie
Lulu

Bratislava - Levice [2006]

UNKNOWNALBUM_LULU.TRACK0001.MP3

Nezrozumiteľné slová... t'ahavé tóny. Akoby to ani nebol spev, ale kvílenie.

PICT0001.[chladnička]

Kristína. Sedí v spodnom prádle. Na chladničke. Je biela. Kristína je o niečo tmavšia. Nohy má spustené smerom k zemi. Zeme sa však nedotýkajú. Nesedí ani ako dáma, ani ako cundra. Spoza nej znie cinkavá hudba. Melodická. Opakujúci sa cinkavý hudobný motív spoza Kristíny. A spoza chladničky.

Kristína: Tridsať. Keď má žena tridsať, tak je koniec. Začne to bruchom. Potom boky. Nakoniec zadok a stehná. Žena po tridsiatke rastie. Každým novým ránom sa zväčšuje. Postupne. Pomaly. Zákerne. Nafúknutý balón na prasknutie. Žena po tridsiatke...

PICT0002.[vaňa]

Vanda. Vandina hlava a Vandine nohy. Vanda vo vode. Vandin šialený smiech z vane a opakujúca sa cinkavá melódia.

PICT0003.[chladnička]

Chladnička je stále biela. Kristína sedí. Melódia cinká.

Kristína: Šatník takejto ženy je úplne naruby. Nohavice znosí sestra. Sukne ktokoľvek iný a kostýmy... mama. Všetko sa zmenšuje. Šaty. Posteľ. Byt. Celé mesto.

PICT0004.[vaňa]

Vandine nohy, predtým ležérne prehodené cez okraj vane, sú teraz napnuté. Hlava zaklonená. Smiech ešte bláznivejší. Cinkavá melódia čoraz viac zvonivejšia.

PICT0005.[chladnička]

Kristína: Je mi na zvracanie. Každé ráno. Každé ráno, keď príde mama oblečená do jedného z mojich kostýmov. Je strašné, ak žena prerastie vlastnú mamu.

PICT0006.[vaňa]

Vandin zvierací výkrik. Ozvena jej stonu medzi kúpeľňovými kachličkami. Z vody sa vynorí hlava. Viktor. Lapá po dychu. Vandin zotrvačný smiech do zvonivej hudby.

Vanda: Skončil si?

Viktor: Mám v uchu vodu...

Vanda: Škoda. Zbožňujem dlhé rána vo vani.

Viktor: Čo?

Vanda mu z boku klepne dlhou nohou po hlave.

Viktor: Vďaka. Už je to lepšie. Vravela si niečo?

Vanda: Nič...

Vanda vylieza z vane. Prehadzuje cez seba obrovskú osušku. Odchádza.

Viktor: Skončila si?

Odpoveď neprichádza. Viktor zostáva vo vani sám so svojou túžbou. V kúpeľni echovite cinká hudba. Je to akoby kvapkala voda. Voda to však nie je.

PICT0007.[chladnička]

Kristína sedí na zemi, opierajúc sa o dvere otvorenej chladničky, a veľkou nerezovou lyžicou vyjedá z veľkej umelohmotnej dózy vanilkovú zmrzlinu. Nevyjedá. Hhltá ju.

Kristína: Za mamu. Za sestru. Za Karola. Za Tomáša. Za Lukáša... za všetkých chlapov. Za všetkých, ktorých som za posledných osemnásť týždňov...

Slová sa stratia vo vanilkovej príchuti mrazeného krému a v cinkavej melódii, ktorá ich prehlúši.

PICT0008.[keramika]

Viktor zrovna oprel všetku svoju nahromadenú túžbu do keramickej misy. Je prichytený ostrým svetlom. Na ľavej lopatke má komické tetovanie. Okolo bedier uterák, ktorý mu zakrýva pozadie. Nechce sa otočiť a sklopit' hlavu od hanby.

Viktor: Nerobím to často. Asi trikrát denne. Predstavujem si pritom rôzne veci. Leto. Volejbalistky. Mladé volejbalistky, čo trénujú na antukovom dvorci. Baby s dlhými opálenými nohami. Šortky majú zarezané hlboko do zadku. Potom tie vypracované prsia a na nich mokré tričká... Alebo si predstavujem Vandu. Vanda je fajn. Nehanbím sa za to.

PICT0009.[sedačka]

Vandine telo zabalené v obrovskej osuške. Na sedačke. Sedačka je biela. Osuška prenikavo červená. Vanda uvoľnená. Jej dokonalé krivky dokonale vykrývajú krivky bielej sedačky. Cinkavá hudba v pozadí neúnavne cinká.

Vanda: Som šťastná žena...

PICT0010.[chladnička_sedačka]

Kristína neustále opakuje stereotypný pohyb nerezovou lyžicou. Vandine oči premerajú objekt zakliesnený vo dverách - tak neskutočne bieleho - chladiaceho boxu. Stretnú sa im pohľady. Nadlho... nepočut' nič, už ani len tú cinkajúcu melódiu.

Kristína: Si menšia než včera večer...

Vanda: Nezačínaj zase, Kristína. Vyzeráš úžasne. V chladničke.

Kristína: Už sa do nej nezmestím.

Vanda: Vravím ti, že vyzeráš dobre. Lepšie než inokedy. Na rozdiel odo mňa. Pozri...

Vanda zo seba pomaly sťahuje obrovskú prenikavo červenú osušku.

PICT0011.[keramika]

Viktor: Jej telo pripomína šelmu. V držaní tela. V pohyboch. Dvadsaťjeden materských znamienok. Malá jazva na pravom boku. Pokožka voňajúca čokoládou a rozkrok škoricou. Nemožno sa do nej nezbláznit'.

PICT0012.[sedačka]

Vandin odhalený prsník. Pri prsníku Kristínina hlava a na ňom jemne položená jej ruka. Šepká do hebkej zvonivej melódie...

Kristína: Keby si bola muž. Cudzí muž... z ôsmeho poschodia... páčila by som sa ti?
Vanda: Čo je to za otázka...
Kristína: Tak páčila?
Vanda: Zakaždým by som sa za tebou otočila.
Kristína: A čo by sa ti na mne páčilo najviac... ako mužovi. Neznámemu mužovi.
Vanda: Najviac? Asi oči.
Kristína: Oči?
Vanda: Čo je na tom také divné? Zaujali by ma tvoje oči.
Kristína: Chceš tým azda povedať, žeby si sa nepozerala nikam inam než na moje oči...

Vanda si zahalí obnaženú časť svojho tela. Ticho.

Vanda: A čo by sa tebe na mne páčilo najviac... keby si bola muž... samozrejme.

PICT0013.[keramika]

Viktor: Keď behá nahá po izbe neodlepím sa od jej zadku. Má vzrušujúci zadok. Nie je jednoduché odolať mu.

PICT0014.[sedačka]

Kristína: Brucho. Závidím ti tvoje brucho.
Vanda: V tom je celý problém.
Kristína: Nerozumiem?
Vanda: Pýtam sa ťa, čo by sa ti na mne páčilo ako mužovi. Ako mužovi. Nie ako žene, ktorá každé ráno presedí v chladničke a ujedá si v depresiách z vanilkovej zmrzliny.
Kristína: Ja vari za to môžem, že v zrkadle vidím ženu v prvom mesiaci tehotenstva, hoci mala muža naposledy... a to tvoje...

Kristína vsunie ruku pod obrovskú červenú osušku.

Je také... priaznivé na dotyk. Nevieš... čo ešte dráždivejšie môžeš čakať pod ním... nižšie...

Vanda: Si naozaj chorá, Kristína... mala by si sa ísť schladiť.

Kristína: Lebo ty si absolútne normálna, slečna dokonalá.

Vanda: Chcela som len vedieť, čo by si si myslela ako muž. Keby si ma videla na ulici. Ako cudzí muž. Je to taký problém?
Kristína: Pravdu?
Vanda: Pravdu...
Kristína: Myslela by som si, že si kurva.
Vanda: A to už zase prečo...
Kristína: Pery.
Vanda: Čo je s mojimi perami. Sú červené ako všetky iné.
Kristína: Neustále si ich oblizuješ...

PICT0015.[keramika]

Viktor sediac. Listujúc v časopise. Spokojný.

Viktor: Všetci mi hovorili, že keď si žena priamo pred tebou prejde jazykom po perách, tak chce trtkat'. Ale Vanda? Oblizovala si ich stále. Vždy som ju potom chcel pretiahnuť. Jeden by si pomyslel... Kurva! No ona ich má len stále suché. Chorobne. Ženy sú zvláštne.

PICT0016.[sedačka]

Kristína: ...ale ty si ich neoblizuješ tak akoby boli suché. Robíš to tak... ako kurva.

Trápná dlhá chvíľa v tichu.

Vanda: Klamala som ti. Tlstneš. O týždeň budeš ako prasa.

Vanda sa češe veľkou kefou na vlasy. Pomaly a dôsledne. Dalo by sa povedať, že až zmyselne. Kristína vezme na lyžicu kus vanilkovej zmrzliny a necháva ju kvapkať na zem v tesnej blízkosti pohovky. Trhá jej pritom jemne kútikom úst. Vanda sa tvári nezúčastnene. Keď už by sa zdalo, že lepkavej zmrzliny je na zemi nadmieru dost', tak Kristína zvrtné nerezovou lyžicou a celý jej obsah skončí pred pohovkou. Vandina kefa vo vlasoch sa náhle zastaví. Odnikiaľ postupne rastie cinkavá melódia...

PICT0017.[keramika]

Viktor: Muži sú iní. Urobia čokoľvek, aby vzbudili záujem. Aj ja som muž. Môžem prebehnúť nahý po zaplnenom námestí. Vyšťat' sa na sochu pred kostolom. Prefiknúť najodpornejšiu hlístu alebo naopak, absolútnu jebu. A aj keď nie, môžem sa tým minimálne chváliť. Keďže som muž. Dokážem čokoľvek, aby som zaujal. Napríklad zjesť svoje hovno...

Viktor sa do rytmu cinkavej melódie víťazoslávne zaškerí.

UNKNOWNALBUM_LULU.TRACK0002.MP3

Vnikaj do mňa troma smermi
Vnikaj do mňa ako kameň
Vnikaj do mňa nebuď mierny
Vnikaj do mňa stokrát za deň

Zdriap mi z hlavy polku tváre
Strhaj vlasy, kožu, nos
Hádz kameňom do mňa z dialky
Do krvi a potom dost'

Vraz to do mňa troma smermi
Vraz to do mňa ako kameň
Vraz to do mňa nebud' mierny
Vraz to do mňa stokrát za deň

PICT0018.[chladnička_sedačka]

Kristína podopiera dvere chladničky. Svetlo unikajúce z nej vykresluje na Kristíniinom tele tiene, ktoré jej len dokazujú Vandinu pravdu. Vanda dokonale kriví krivky sedačky. Rozmýšľa. Oblizuje si pery. Znenazdajky, ale vo všetkej tajnosti, vytáhuje papierovú servítku a nohou sa snaží zotrieť zmrzlinové flaky z dlážky.

Vanda: Chlapi by si dali po papuli a bolo by to v poriadku...

Kristína: Ale my nie sme chlapi. Otvorím pivo?

Vanda: Otvor...

Kristína hádže Vande plechovku piva. K sedačke pristúpi Viktor. Stojí a škerí sa. Oblečené má len trištvrtové riflové gaty. Inak nemá na sebe nič. Len okolo úst čosi hnedé.

Viktor: Zjedol som hovno!

Kristína: Si odporný, Viktor. Mohol si počkať aspoň do raňajok.

Vanda: Dúfam, že si nezasral celú kúpeľňu...

Vanda si nasliní špičku ukazováka a zabrdne do konzistentného materiálu v okolí Viktorových úst. Oblizne... znechutene sa mračí.

Viktor: Hovno hovno, ale čokoláda. Neznášam horkú čokoládu.

Kristína: Všetko musíš vykecať? Čo bude na raňajky, slečna chladničková.

Viktor: Pivo. Desiatka.

Hádz mu plechovku piva.

Viktor: Už mi tie plechovicové jedlá idú hore krkom. Bodlo by niečo skutočné.

Vanda: Tak urob... si predsa muž.

Viktor: Ty drž hubu. Zase si zdrhla. V najlepšom.

Vanda: Bojím sa ťa...

Kristína: Tak urobíš tie raňajky?

Viktor: Spravím praženicu. So slaninou.

Kristína: Super.

Viktor: Ty ju ale jest' nebudeš. Máš diétu. Narástla si od včera večera.

Vanda: Vidíš, muži nemajú problém povedať ti pravdu priamo do očí, bez štipky taktu.

Viktor: A čo... mám klamať? Nevidíš, že je tučná? A že včera večer ešte táka nebola? Diéta. Máš tam mrazenú zeleninku. Chrúmaj.

Kristína: Si debil.

Viktor nechápavo pozrie na Vandu.

Vanda: Mám to zopakovať alebo ti kopnem zboku nohou, aby si pochopil...
Viktor: Ved' ju mám rád. Keby som ju nemal rád, tak jej tú slaninu usmažím.
Vanda: Aj tak si debil.

Viktor otvára plechovicu. Srká z nej...

Viktor: Teplé. To pivo je teplé.
Vanda: Bodaj by aj nie, keď Kristína celé ráno vetrá.
Viktor: Zatvor to! Počuješ!?
Kristína: Nevidíš? Chladím sa.
Viktor: Chceš ma nasrať? Nebudem piť teplé pivo. To radšej po vtákovi tupým sekáčom. Zatvor tú zasratú chladničku!
Kristína: Vylez mi vieš kam...
Vanda: Idem po sekáč?

Viktor vyletí k chladničke s teplým pivom v ruke. Natlačí Kristínu dnu a zatvorí. Očividne je sám so sebou spokojný.

Viktor: No. Aké pekné ráno. Tiché.

Sadne si na sedačku k Vande. Obaja srkajú pivo.

Vanda: Ten pokoj...
Vanda: Nezamrzne?
Viktor: Teraz v lete. Čo si...

Obaja srkajú pivo.

Vanda: Myslíš, že tam je dost kyslíku?
Viktor: Pre Kristínu akurát. Ale ak budeš vyrývať... pre dve tam dost nebude.
Vanda: Už ti dnes povedali, že si debil?

Pozrú na seba a naraz srknú pivo. Viktor vstane a podíde k chladničke. Pootvorí dvere.

Kristína: Nechaj ma tak, a zatvor. Fúka mi na chrbát.
Vanda: Kristína, vylez von.
Kristína: Chladím sa. Zabudla si?
Vanda: Už sme si predsa dali po pive, namiesto po papuli. Tak čo vymýšľaš?
Kristína: Mne je tu dobre.

Viktor neváha a zatvorí. Sadne si opäť k Vande. Srká pivo.

Vanda: Mal si ju odtiaľ vyťahnúť násilím. Si predsa muž. Máš viac sily.

Viktor len potichu srká z plechovice alkoholický nápoj. Odnikiaľ prichádza cinkavá melódia.

PICT0019.[chladnička]

Chladnička je naruby, zadkom vpred, v jej otvore Kristína. Schúlená do kľbka. V náručí zvierá sakel mrazenej zeleniny. Chrúme.

Kristína: Viktor je chrápúň. Grobian. Kokot. Aj keď má zrejme pravdu, mohol to povedať inak. Krajšie. Počkám, kým sa mi neospravedlní. Tu. Muži zvyknú chodiť aspoň dvakrát. Určite príde. Inak by som musela búchať do dverí a to by znamenalo, že nie som dost' silná. Budem čakať. Musí sa mi ospravedlniť. Je to debil.

PICT0020.[sedačka]

Viktor sedí osamote... srká pivo a sedí. Melódia cinká.

Viktor: Ja si počkám. Raz určite vylezie. Nemôže tam predsa trčať do večera.

PICT0021.[chladnička]

Chladnička naruby. Kristína stále schúlená. Crúme mrazenú zeleninu.

Kristína: Alebo zabúcham a nevšímavo prejdem okolo. Nezastavím sa...

PICT0022.[sedačka]

Viktor sedí. Krčí plechovicu.

Viktor: Keby som len pootvoril a tváril sa akoby nič... Je to krava.

Podíde k chladničke. Položí ruku na dvere.

PICT0023.[chladnička_sedačka]

Kristína sa zapiera do dverí. Obaja naraz otvárajú. Kristína nevšímavo smeruje k pohovke. Viktor ešte nevšímavejšie zatvára dvere.

Kristína: Debil.

Viktor: Krava.

A hudba cinká...

PICT0024.[keramika]

Vanda sedí. Zviera v ruke kúsok toaletného papiera. Cez seba má stále prehodenú obrovskú červenú osušku.

Vanda: Je silný. Priamy. S ničím sa nebabre. Páči sa mi. A nielen preto, že je to jediný chlap široko ďaleko, ale preto, lebo si v ňom konečne prestávam predstavovať svojho otca.

Zvoní zvonček. Vanda spotrebuje kúsok toaletného papiera na vonkajšie použitie. Splachuje. So zvukom splachovača doznela melódia opakujúceho sa cinkania. Zvonček opäť zazvoní.

PICT0025.[chladnička_sedačka_keramika_vaňa]

Chladnička otočená predkom vpred. Sedačka prázdna. Všetci na nohách. Zvonček zazvoní po tretí krát. Kristína v spodnom prádle pristúpi k dverám. Opiera o ne ucho. Načúva. Nič. Ticho. Vanda pri sedačke. Za Viktorom. Vo dverách čosi škriabe. Praská. Zámok ťuká. Dvere sa pomaly otvárajú... dnu vchádza muž. Cudzí muž s kufrom. Dvere sa zatvárajú. Vo dverách škriabe. Praská. Zámok ťuká. Muž s kufrom stojí.

Frenkie: Dobré ráno.

Všetci traja na neho nemo pozerajú. Frenkie položí svoj kufor na zem. Vedľa seba. Kristína k nemu pristúpi. Pichne mu prstom do ramena.

Kristína: Cudzinec.

Zaradí sa k Viktorovi a Vande.

Viktor: Čo tu chcete?

Frenkie: Prepáčte, ja tu budem bývať.

Vanda: Tu? To je nejaká blbosť!

Viktor: Absolútna hovadina. Tu pre teba nie je miesto.

Kristína: Kto vás sem pustil?

Frenkie: Nech sa páči. Vezmite si.

Frenkie podáva list papiera Viktorovi. Ten naň pozrie. Podáva ho Vande. Aj tá naň pozrie. Podáva ho Kristíne.

Kristína: On tu fakt bude bývať? Ale nikto nám nič nepovedal.

Zamieri ku dverám. Stisne kľučku.

Frenkie: Kde sa môžem zložiť. Mám so sebou pár vecí.

Nikto mu neodpovedá. Chytí svoj kufor a mieri k sedačke. Vanda rýchlym švihom vykrije krivky sedačky.

Vanda: Obsadené!

Frenkie smeruje k chladničke. Otvára dvere a ukladá kufor dnu. Kristína k nemu pristúpi. Vyberie kufor z chladničky.

Kristína: Mrzí ma to, ale tu je miesto len pre jedného.

Kristína si majetnícky zasadne do dverí chladničky. Frenkie sa rozhladne. Viktor uteká do kúpeľne. Skáče do vane... ukazuje prstom smerom k toalete.

Viktor: Tam je trochu miesta...

Frenkie: Ďakujem. Prijemné.

10. STRANA VYŇATÁ!

Kristína: To by šlo. Dnes som mala len šesťnásť lyžíc zmrzliny a odvtedy chrúmem zeleninu. Aj do chladničky som sa zmestila.
Vanda: Násilím, Kristína. Viktor ťa tam natlačil.
Kristína: To je fuk. Ale k dokonalosti stačí už len málo. Zelenina mi pomáha. Cítim to.
Vanda: Chýba ti pohyb.
Kristína: Behať nebudem. Ani za svet. Neprijemne sa mi pritom natriasajú kozy.
Vanda: Tak rob kliky a drepy. Brušáky.
Kristína: Myslíš?
Vanda: Ak chceš upútať nášho záchodníčka, tak nestrácaj čas. A hýb sa!

Kristína pozerá na Vandu. Kýva hlavou a chrúme mrazenú zeleninu. Sedačka s Vandou a chladnička s pohybujúcou sa Kristínou sú v prítomí...

Viktor: Odkiaľ si sem prišiel?
Frenkie: Z vonka.
Viktor: Z vonka... a ako si sa sem dostal?
Frenkie: Peši.
Viktor: Ale sem. K nám. Ako si sa dostal sem?
Frenkie: Za peniaze.
Viktor: To sa dá?
Frenkie: Bola to skôr náhoda.

Obaja spozorujú pohybujúcu sa Kristínu. Viktor po dlhej chvíli...

Viktor: Myslí si, že je tlstá. Má z toho depresie.
Frenkie: Ved' je akurát.
Viktor: Však hovorím, myslí si, že je tučná. Ona sa obezity bojí. Bojí sa jej natoľko, až si ju vsugerovala. No a my jej to nevyvraciam. Teraz chrúme mrazenú zeleninu.
Frenkie: Je pekná.
Viktor: Kristína? Čo je viem, tak na jedno použitie. Vanda je krajšia.
Frenkie: Prečo si stále oblizuje pery?
Viktor: Má ich chronicky suché...
Frenkie: Jeden by si mohol myslieť, že je...
Viktor: No tak, počkať, na Vandu skrátka. Je moja. Kamaráti bud'me, ale na ňu mi nesiahaj, lebo...
Frenkie: Mi dolámeš ruku?
Viktor: Máš pravdu. Skutočne. Kristína je pekná. Pre teba akurát...

Obaja sa obrátia k svojim tajničkám. Kristína robí brušáky. Vanda fajčí. Odnikiaľ prichádza cinkavá melódia...

PICT0026.[chladnička]

Kristína: Nebalím chlapov len tak. Hľadám pevný vzťah. Muža, ktorý by mi nosil ráno do postele ruže a raňajky. Keby som chcela kohokoľvek, tak si napichnetem aj Viktora. Ale kto by už len chcel Viktora. Teda okrem Vandy. Tej je to jedno, že s kým. Viktor je chrapúň. A pretvaruje sa. Naopak, ten nový... Muži v oblekoch sú prekliato príťažliví. Neodolateľní.

Kristína vytiahne z chladničky letné oranžové šaty. Navlečie si ich na seba. Na pery hádže rúž...

PICT0027.[sedačka]

Vanda: Spraví čokoľvek, aby zbalila muža, ktorý sa znenazdajky objaví. Vždy tvrdila, žeby ani len úchytikom nezakopla o Viktora, ale ja viem svoje. Tvárila som sa že spím, kým s ním súložila na chladničke. Ale nevydržal to s ňou dlho. Ani Karol, ani Tomáš a ani len Lukáš. Všetci ju opustili. Smutné. Kristína je celá taká smutná.

Vanda fajčí.

PICT0028.[vaňa]

Viktor: Visela na mne temer neustále. Nútila ma robiť raňajky a predčítavať horoskopy. Musel som sa jej zbaviť. Išiel z nej strach.

PICT0029.[keramika]

Frenkie: Ale áno... tak trochu som to čakal. Prekvapilo by ma, keby sa mi ktokoľvek z nich vrhol okolo krku alebo keby mi na podnose prinieslo krojované dievča chlieb so soľou. Chce to čas kým si na seba zvykneme. Tam, odkiaľ som prišiel ja, pozeráme na takýchto ľudí z dola, pretože sú nám tak vzdialení... ale takto z blízka mi pripadajú celkom obyčajne... skôr ako také malé neposedné zvieratká.

Cinkavá melódia sa náhle stratí. Prichádza Kristína.

Kristína: Môžem?
Frenkie: Samozrejme. Nech sa páči.
Kristína: Totiž, musím to...
Frenkie: Pardón. Počkám tam.

Kristína sadne. Ciká...

Kristína: Určite vás nevyrušujem?
Frenkie: Nie. Samozrejme, že nie. Moja izba je vám k dispozícii.
Kristína: Ja nemám rada, keď niekto narúša moje súkromie. Cítim sa vtedy nesvoja.
Frenkie: Tak potom, prečo ste tu?

Kristína splachuje.

Kristína: Ale vy môj priestor môžete narušiť...
Frenkie: Prosím!?
Kristína: Nepriďte ku mne? Na pivo... Taký malý zoznamovací večierok. Vo dvojici.
Frenkie: Ak mám pravdu povedať, pivo zrovna nemusím.
Kristína: Tak na zmrzlinu. Vanilkovú. Zákusky. Sladkosti. Na hocičo...
Frenkie: O kolkej, slečna... ?
Kristína: Najlepšie o desať minút.
Frenkie: Mám sa prezliecť do obyčajného?
Kristína: V obleku... bezpodmienečne. Čakám. Cudzinec.

Kristína odchádza. Frenkie si sadá na svoje miesto.

PICT0030.[vaňa]

Viktor lúšti tajničku. Vanda zabalená v obrovskej červenej osuške leští kachličky. Zoraďuje gély, šampóny, dezodoranty, rôzne tuby a fľaštičky podľa veľkosti, farebnosti či iných všemožných zákonitostí.

Viktor: Hotovo. Zvládol som to. Som génius.

Vanda zoberie list s tajničkou do ruky.

Vanda: Génius. Vyšla ti blbosť.

Viktor: Ty tomu nerozumieš. To musíš čítať po stĺpcoch.

Vanda: Áno. Ale po tých farebných.

Viktor: Nevadí. Mne to vyšlo. Každému to poviem. Ale ty budeš držať hubu o tom, že nie. Jasné?

Vanda: No jasné? Siláčisko. Inak mi zlámeš sánku...

Viktor: Nie! Strčím ti hlavu pod vodu a nepustím, kým mi ho nevyfajčíš. Aspoň nebudeš mať také suché pery.

Vanda: Daj mi pokoj!

Viktor: Ale ja to myslím vážne...

Vanda: Tak si to urob sám. Mňa z toho vynechaj.

Viktor: Zhod' tú otrasnú osušku a pod' sem.

Vanda: Je tu absolútny bordel. Teba to ani trošičku neserie?

Viktor: Pár fľakov. Je tam toho. To časom opadá. Pod' sem, voda je akurát.

Vanda: Tak zatvor oči a utop sa!

Viktor: Vanda... pod' ku mne.

Vanda: Vedľa je ten nový. Mám z neho zlý pocit.

Viktor: No a čo, neboj. On je v pohode.

Vanda: Hovorím ti, daj pokoj.

Viktor: Tak si vyser oko!

Viktor sa vnorí do vody vane. Vanda sedí na jej okraji. Z času na čas pretrie mydlovú penu, čo má na dosah ruky.

Vanda: Vodný kameň. Mastnota. Prach na sedačke. Na nábytku. Chumáče prachu a popadaných vlasov na zemi. Lepkavý povlak na sporáku, sivý na oknách. Nič z toho nemá v mojom byte dlhú životnosť. Potrebujem mať okolo seba absolútny poriadok. Aspoň okolo seba... prinajmenšom dovtedy, kým ho nemám v sebe.

Neustále neprítomne pretiera handričkou okraj vane.

PICT0031.[chladnička]

Kristína sedí na chladničke. Cudne. V oranžových šatách a rúžom na perách. Frenkie pristupuje...

Kristína: Ste presný.

Frenkie jej podáva malý balíček.

Frenkie: A pozorný. Zlatý. Ďakujem.
Taká drobnosť. Z kufra.

Kristína rozbaľuje škatuľku.

Kristína: Veterník?
Frenkie: Karamelový.
Kristína: Mám diétu. Ale odložím si ho.

Zoskakuje z chladničky. Vetrník vkladá dnu. Frenkie do nej načrie pohľadom.

Frenkie: Vo vnútri máte malú cukráreň.
Kristína: Lieky. Často mávam depresie. Ponúknem vám niečo? Ja si dám pivo.
Frenkie: Šľahačku. Dám si šľahačku.
Kristína: Dobrý výber.
Frenkie: Potrpím si na kvalitu. Ročník 2006...
Kristína: Nie je vám teplo? Nechám otvorené.
Frenkie: To by bolo fajn.

Kristína opäť sedí na chladničke. Opäť cudne. Pije pivo. Frenkie stojí tesne na dotyk. Trepe plechovicou šľahačky.

Kristína: Pred použitím potriať. Nikdy to nezabudnú napísať.
No... nikdy.

Kristína sedí. Pije. Frenkie stojí a trepe šľahačkou.

Frenkie: Stratila som reč.
No... aj ja.
Kristína: Je tu teplo, však?

Ani to nedopovie a zvlieka zo seba oranžové šaty.

Frenkie: Tu už ani veľmi nie. Chladnička ide na plný výkon.
Kristína: Páčim sa vám?
Frenkie: Čo je to za otázka...
Kristína: No tak páčim?
Frenkie: Samozrejme. Ste pôvabná žena.
Kristína: A čo sa vám na mne páči najviac. Ako cudziemu mužovi.
Frenkie: Oči. Vaše oči.
Kristína: Do riti. Do riti...

Vyberie z dvier chladničky sakel mrazenej zeleniny. Chrúme.

Frenkie: Povedal som azda niečo nevhodné?
Kristína: Nosili by ste mi ruže a písali v posteli verše jazykom po celom tele?
Frenkie: Myslím, že vám nie celkom rozumiem...
Kristína: Milovali by ste sa so mnou? Tu a teraz.
Frenkie: No... Bolo by to asi dosť odvážne.
Kristína: Tak áno alebo nie?
Frenkie: Pravdupovediac, nečakal som takúto otázku na prvom neformálnom stretnutí...

Kristína: Prestaňte s tými zdvorilostnými sračkami a odpovedzte!
Frenkie: Áno. Miloval by som sa s vami do bezvedomia. Spokojná?

Kristína odloží sakel mrazenej zeleniny späť do dvier chladničky.

Kristína: Takže... čo by sa vám na mne páčilo najviac... ako cudziemu mužovi.
Frenkie: Vaše... vaše brucho. Potom boky. A stehná...
Kristína: Výborne. Ste nesmierne pozorný. Ako sa vlastne voláte?
Frenkie: Ako chcete, aby som sa volal?
Kristína: Frenkie.
Frenkie: Tak potom budem Frenkie.
Kristína: Skutočne?
Frenkie: Skutočne.
Kristína: Tak viete čo, Frenkie, dajte mi na prst z tej šľahačky.

Frenkie ozdobne nanáša na Kristínin dlhý prst bielu penu.

PICT0032.[vaňa]

Vanda sedí na okraji vane. Zabalená v obrovskej červenej osuške. Viktor je stále strčený pod hladinou.

Vanda: Viktor... čo bude potom, keď to celé skončí? Bez ohľadu na to, kto skôr... odíde.

Viktor je stále pod hladinou.

Budeš písať... telefonovať... zasypávať elektronickými odkazmi... čo?

Viktor sa potichu vynorí.

Viktor: Už si ako Kristína.
Vanda: Pýtam sa ťa, čo bude potom. Chcem tak veľa.
Viktor: Neviem. Nerozmýšľal som nad tým. Ale teraz nám je dobre. Nie?
Vanda: Hej. Dobre.
Viktor: Každé ráno vo vani. Nahí. Aj cez deň. Večer.
Vanda: No a potom? O týždeň. O mesiac. O dva roky... čo potom?
Viktor: Niekedy si kurevsky otravná, Vanda.
Vanda: Tak mi nič neodpovieš. Sereš na mňa.
Viktor: Ešte si sa zabudla spýtať, koľko budeme mať detí, ako sa budú volať, ako často budem umývať riad a vysávať... a ja neviem.
Vanda: Zabudni na to!

Vanda odchádza.

Viktor: Kam zase ideš? Kurva, veď ja ťa mám rád. Aj s tou otrasnou osuškou. Vanda, počuješ?

Vanda nereaguje.

PICT0033.[chladnička]

Na chladničke sedí Kristína. Strapatá. Líže si z úst zbytky šľahačky. Vo dverách chladiaceho boxu Frenkie. Rovnako strapatý. Rozgajdaný. Kravata povolená. Sako pokrkvané... v ruke zvierá plechovku šľahačky.

- Kristína: Mám dost'...
Frenkie: To bol len začiatok.
Kristína: Nie. Prosím. Som unavená. Naozaj. Nevládzem.
Frenkie: Otvorte ústa dokorán a...
Kristína: Myslím to vážne. Prasknem.
Frenkie: Ale, prosím vás, prasknúť... To hádam nie.

Frenkie chytí Kristínu za šiju. Zakláňa jej hlavu a freón ženie kilá šľahačky Kristíne priamo do úst. Tá sa bezhlavo smeje... prežúva bielu masu. Má ju všade.

- Kristína: Ste nezmar, Frenkie. Milujte ma! Stokrát. Tisíckrát...

Situácia so šľahačkou sa opakuje. Kristínine plné ústa. Frenkieto dotyky a bezhlavý ženský smiech. Až dovtedy, kým Kristína do čista nezostane ležať na chladničke.

- Frenkie: Bozkávam, slečna Kristína.

Odchádza...

PICT0034.[keramika]

Vanda sedí. Iba sedí. Oblizuje si pery. Prichádza Frenkie. Zazrie sediacu Vandu. Chvíľu je v rozpakoch. Pomykove. Skutočne len chvíľu. Malú. Nepatrnú.

- Vanda: Čo sem lezieš?! Neučili ťa, že keď žena sedí na záchode, tak ju nemáš čo očumovať...
Frenkie: Ale ja tu bývam.
Vanda: Blbost'. Toto je záchod. Tu nikto nebýva.
Frenkie: Mám tu kufor.
Vanda: A ja pokoj.
Frenkie: Si smutná?
Vanda: Nie som.
Frenkie: Vidím. Si. Mňa neoklameš.
Vanda: Som šťastná žena.
Frenkie: Táraš. Viktor sa močí vo vani osamote.
Vanda: Skús sa ma dotknúť a vyškriabem ti sudoku na chrbát!
Frenkie: Chcel som ti len do vlasov prstami... Máš to predsa rada?
Vanda: Ako vieš?
Frenkie: Viem toho dost'.
Vanda: To je super, ale prsty si strkaj niekam inam.
Frenkie: Kristína oddychuje.
Vanda: To je mi jedno. Chcem byť sama. Vypadni!

PICT0035.[keramika_vaňa_sedačka]

Viktor: Obed! Obed! Obed! Desat'...

Vyskakuje z útrob vane. Omotáva okolo seba osušky a uteráky. Kristína vstáva z chladničky... oblieka si svoje oranžové šaty a spod pohovky vytahuje rôzne druhy oblečenia.

Kristína: Devät'...

Vanda: Máš v kufri nejaké veci?

Frenkie: Len pánske. Slipy. Ponožky. Kravaty...

Vanda: Vezmem si ich...

Z Frenkiewho kufra vytahuje ponožky, slipy, kravaty, trička. Všetko na seba navlieka. Na ruky. Na nohy. Kamkoľvek. Bezhlavo.

Viktor: Vanda! Osem... osem... nestíhaš!

Kristína: Sedem. Šesť...

Viktor: Päť! Vanda, päť!

Vanda: Päť. Štyri...

Viktor: Tri...

Kristína: Dva...

Všetci traja prebiehajú pred sedačku. Viktor zo stolíka berie nedopitú flašu brandy.

Viktor: Jeden...

Vanda: Nula!

Nato všetci klesnú k zemi. Sú po zuby ovešaní rôznymi druhmi odevov. Frenkie len z výšky na nich hľadí. Viktor s flašou v ruke. Pripravený...

Viktor: Meškáš, Frenkie. Do kruhu.

Frenkie: Nejdem.

Kristína: No ale vždy na obed hráme. Je to povinné...

Frenkie: Musíte ma ospravedlniť. Budem sa len pozerat'. Nepoznám to.

Vanda: Pozerat'? Samozrejme. Náš on sa sem prišiel len pozerat'.

Kristína: Nechaj ho! Keď nechce tak nechce. Ani Lukáš nechcel...

Viktor: A odišiel.

Kristína: Tomáš bol introvert. Hanbil sa.

Viktor: A odišiel.

Kristína: No a Karol. Takmer vždy prehral.

Viktor: A odišiel. Hráme!

Viktor roztáča na zemi flašu. Smiech. Piskot. Hulákanie...

UNKNOWALBUM_LULU.TRACK0003.MP3

Vytrhnem črevá pažravé
Krví napľujem do dlane
Čakám nahá nocou dňom
Nechám sa opeliť motýľom

Pribijem svojho motýľa
Krvavou dlaňou do dreva
Kráčame spoločnou cestou
Motýľ krvavý s krvavou nevestou

PICT0036.[keramika]

Frenkie si zbytky rozhádzaného oblečenia skladá do kufra. Pomaly. Odnikiaľ prichádza cinkavá melódia.

Frenkie: S nahotou problém nemám. Keby som chcel, tak tu chodím vyzlečený celý čas. A po celom byte. Kristínu by som určite potešil. Ale načo? S ňou som sa už vysporiadal. V podstate bezbolestne. A neviem čo by nato povedala moja mama, keby som sa tu vyzliekal. Asi by sa jej to nepáčilo. Sme tak vychovaní. Všetci traja súrodenci. Nevyzliekať sa. Nesúložiť s náhodnými známostami. Nenadávať. Neklamať. Sme veriaci.

Skladá ďalej. Pomaly. Cinkavá melódia zaniká do ticha.

PICT0037.[sedačka_chladnička]

Pred sedačkou tri polonahé - viac nahé ako oblečené - telá. Okolo tony šactva. Vanda si odpíja z fľaše...

Vanda: Spala si s ním?
Kristína: Nie.
Viktor: Aký bol?
Kristína: Nič nebolo!
Vanda: Rýchlovka na chladničke.
Kristína: Ste trápni.

Berie fľašu. Pije.

Viktor: Kto vlastne prehral?
Vanda: Kristína.
Kristína: Ja som neprehrala!!!
Vanda: A kto si nedal dolu nohavičky?
Kristína: Mám menzes.
Vanda: Trtkat' zo záchodníčkom to áno, ale dohrať hru do konca...
Kristína: Už som ti povedala, že nič nebolo, tak drž hubu!

Smeruje štvornožky k chladničke.

Viktor: Kam zasa ideš?

Kristína vlezie do chladničky. Zatvorí.

Vanda: Napchávať sa...
Vanda: Ste menší ako včera.
Viktor: Rastiem. Pomôžte mi...

Smiech. Dvere chladiaceho boxu sa pootvorila. Kristína vyhodí nohavičky. Kristínin hlas zvnútra...

Kristína: Zadrhnite sa, skety!

Smiech ustáva. Dvere na chladničke sú zatvorené. Flaša vo Viktorových rukách.

Viktor: Nejdeš do vane?
Vanda: Je tu ticho. Počuješ? Tak mlč.
Viktor: Túžim po tebe.
Vanda: Ak chceš hovoriť o sexe, tak si chod' do vane sám.
Viktor: Tak o čom chceš hovoriť?
Vanda: O ničom.
Viktor: Už sa ani len neusmeješ.
Vanda: Nie je mi do smiechu.
Viktor: Môžeš mi povedať, čo vlastne chceš?
Vanda: Chcem byť s tebou.
Viktor: A ja nechcem?
Vanda: Chceš. Ale len teraz. Pár hodín. Možno dní.
Viktor: No vidíš, že chcem.
Vanda: Ale ja chcem aj potom. Nielen teraz.
Viktor: A mám ti to dať písomne?
Vanda: Nie. Len sa so mnou rozprávaj.
Viktor: O čom...
Vanda: O všetkom.

Ticho. Obaja mlčia. Viktor po chvíli vstane. Odchádza. Do vane. Sám. Cinkavá melódia sa prediera do priestoru.

PICT0038.[keramika]

Frenkie: Jej telo skutočne pripomína šelmu. A nielen to. Je nesmierne opatrná. Odmeraná. Vzrušujúca. Ťažko... veľmi ťažko je odolať jej zadku. Viktor netáral. Vanda je o mnoho väčšia výzva, než Kristína...

PICT0039.[vaňa]

Viktor vo vani. Odpíja si z fľaše.

PICT0040.[chladnička]

Chladnička zadkom vpred a v nej nahá Kristína.

Kristína: Odolala som. Odolala som mužovi v obleku. Neklamem. Len sme sa rozprávali a užívali si. Sladké. Asi som to prehnala. Zrejme sa večer nezmetím do chladničky. Ak sa z nej samozrejme budem môcť dostať von. Mám pocit, že rastiem. Ale, odolala som mužovi v obleku a to je najdôležitejšie. Odolať. Vanda také nepozná. Súloží s Viktorom vo vani. Každý deň. Je to obyčajná kurva.

PICT0041.[chladnička_sedačka]

Vanda: Všetci si to myslia. To, že som len obyčajná kurva. Nezvykla som si nato.

PICT0042.[chladnička_sedačka_vaňa]

Viktor: Nie. Kurva, ona nie je kurva. Ved' s ňou žijem. Tak viem. Nie?

Odpíja z fľaše...

Kristína: No a čo, tak si ich stále oblizuje. Má ich suché. Chronicky. Preto si ich oblizuje. Každý muž si okamžite predstaví ženský rozkrok. Stačí sa len pozrieť na jej navlhčené pery a krúžiaci jazyk. Chce to? Nechce to? Ale chce! Ona to chce. Stále.

Vanda: Vo výťahu. Na schodoch. V noci na ulici. V práci. Všetci si myslia to isté a ja napriek tomu necítim nič. Necítila som to ani v trinástich, keď za mnou prišiel môj otec.

Viktor: Keby bola, tak ju mám skôr, než Kristínu. No nie? Samozrejme, že áno.

Opät' si odpíja z fľaše.

Vanda: Otehotnela som. Nemohla som si to nechať. Mala som predsa trinásť. A priviesť na svet otcove dieťa, nového súrodenca, bola pre mňa nepredstaviteľná predstava. Ved' len chvíľu predtým som verila mame, že deti nosia bociany. Myslela som na ne, keď sa mi doktori vrtali vo vnútri.

Kristína: S tým sladkým som to skutočne prehnela. Asi som sa tu zasekla.

Viktor: Už sa nato vyserme, dobre? Vyserme sa nato!

PICT0043.[keramika]

Cinkavá melódia sa stráca v priestore. Frenkie doskladal rozhádzané šatctvo. Kufor odkladá. Kristína je mu na dotyk.

Kristína: Môžem?

Frenkie: Samozrejme. Kedykoľvek. Počkám tam...

Kristína: Nemusíte. Ja som prišla len tak. Pozrieť. Že čo. A ako.

Frenkie: V rámci možností.

Kristína: To čo sa stalo nedávno... to som nebola ja.

Frenkie: Verím vám. Prepáčte, som absolútne nezdvorilý. Nech sa páči.

Frenkie vyberá z kufra kus tvarohovej torty. Kaldie ju na malú tácku a následne na veko keramiky.

Kristína: Nie. Dnes už bolo toho až až. Nechcem aby ste si mysleli, že žeriem ako po nebohom. Len občas. Robím potom divné veci.

Frenkie: Čo také?

Kristína: Rastiem. Je ma celý byt.

Frenkie: Mne to ale neprekáža.

Kristína: Ste milý. Vážne? Neprekáža vám to?

Frenkie: Prisahám.

Kristína: Vyzerám potom ako hroch. Hrošie telo. Hrošie pohyby. Hrošia pamäť. Zabudnem kedy som naposledy jedla a preto radšej rýchlo niečo zjem, aby som náhodou nezabudla a neumrela od hladu...

Frenkie: To robia krokodíle.
Kristína: Skutočne?
Frenkie: Som o tom presvedčený.
Kristína: Hneď sa cítim lepšie. Ste taký múdry. A prítiažlivý. Ja tiež veľa čítam. Najmä... ženské časopisy. Veci o mužoch. A potom... horoskopy. Všetko je vo hviezdach, píšú...
Frenkie: Tak to ma musíte mať už dávno prekuknutého.
Kristína: Kdeže... ste blíženec?
Frenkie: Odkiaľ viete?
Kristína: Ja som panna. Panny to majú ťažšie ako blíženci. Blíženci sa zorientujú v novom prostredí oveľa rýchlejšie ako panny. A vyzerajú na svoj vek staršie.
Frenkie: To bude nejaký omyl...
Kristína: Neklamem. Čítala som.
Frenkie: Vyzeráte o mnoho mladšie než v skutočnosti máte.
Kristína: Ste taký rozkošný. Úplne vás žeriem.
Frenkie: Len to nie... narástli by ste do preukrutných rozmerov.

Kristína sa zvonivo smeje.

Kristína: Nevadí. Nevadí. Žeriem vás, Frenkie. Úplne vás žeriem...

Pritom berie do ruky kusisko tvarohovej torty a nenásytne si ju tlačí do úst. Celú.

Žeriem... žeriem. Celého.

S plnými ústami tvarohovej masy zvodne opúšťa priestor.

PICT0044.[keramika_vaňa]

Viktor: Zvykol by som si na teba. Škoda, že si to posral...
Frenkie: Čo také?

Viktor vstane. Prejde k Frenkiemu... odklápa umelohmotné veko a sadá na keramiku.

Viktor: Nehráš hry. Vyhýbaš sa skupine. Rozprávaš sa len jednotlivito. S každým zvlášť. To nie je dobré.
Frenkie: Nepotrebujem hrať hry a tváriť sa spoločensky.
Viktor: Skutočne. Zvykol by som si na teba. Si celkom v pohode chlapík. Možno by som s tebou išiel aj na pivo...
Frenkie: Pivo nepijem.
Viktor: Nie? Počúvaj ty... ani neslopeš ani nejebeš... čo si ty vlastne zač? Veľká škoda, že si to celé posral.
Frenkie: Len sa nesnažím byť za každú cenu zaujímavý. Nepotrebujem to.
Viktor: Tu to máš! Nesnažíš sa byť zaujímavý a potom vyzeráš... tak divne. Opačne ako ostatní. Aj Tomáš - introvert zasratý - si čítal knihy. V kúte. Osamote. No a už dočítal. Nesnažil sa byť zaujímavý. Tu to máš! Ani Vanda ho nemala rada. Ani teba veľmi nemusí... škoda... zvykol by som si na teba.
Frenkie: Ty tvrdíš, že si skutočne silný chlap?
Viktor: Sám potiahnem hore kopcom auto. Vypijem naraz polliterku borovičky. Nemusím sa úmyvať tri týždne, slipy si mením každých desať dní a nahrávam po nociach tvrdé porno... som chlap.
Frenkie: Ale s Vandou si ešte nesúložil...

Viktor na okamih zmeravel.

- Žijete spolu už tak dlho a nič...
- Viktor:** Ty o tom hovno vieš! My ešte čakáme...
- Frenkie:** Do svadby? Tak to si už zrejme s Vandu nešuchneš... trtko.
- Viktor:** Podjebávaš...
- Frenkie:** Ideš na ňu úplne z iného konca.
- Viktor:** Si mimo... Vanda mi povedala, že do zadku by to nikdy nechcela. Si totálne mimo! Mi hovor... ja viem... my sa o tom rozprávame.
- Frenkie:** Zvádzaš ju. Naivne romantizuješ. Každé ráno napúšťaš vaňu a do vody hádžeš voňavé oleje... vyrábaš rannú kúpeľňovú pohodu... a pritom ju chceš pretiahnuť.
- Viktor:** Ale ona nikdy nechce. Sere na mňa aj na voňavé oleje vo vode.
- Frenkie:** A potom mastíš slimáka na záchode.
- Viktor:** Leto. Volejbalistky. Zarezané šortky alebo Vanda...
- Frenkie:** Zrejme to chce inak... než ti hovorí. Trochu tvrdšie.
- Viktor:** A ty si myslíš, že ty si väčší chlap než ja, keď mi tu chceš jebať kokotiny do hlavy?
- Frenkie:** Skús mi dokázať, že nie.

Viktor zviaza v ruke toaletný papier s pevným odhodlaním nepoužiť ho...

Pozri, ak by si predsa len bol väčší chlap než ja, tak by si urobil toto... bez problémov.

PICT0045.[chladnička_sedačka]

Vanda pri sedačke ukladajúc rozhádzané kusy odevov do rovnomerných kominov a Kristína v chladničke chrúmajúc zbytky mrazenej zeleniny.

- Kristína:** Čakala som. Čakala, že ihneď príde. Nepochopil...
- Vanda:** Narástla si od obeda.
- Kristína:** On je ten pravý. Celú si ma obalil tými svojimi rečami.
- Vanda:** Som malá. Úplne maličká. Oproti tebe. Takej obrovskej.
- Kristína:** Poviem mu to. Všetko mu poviem.
- Vanda:** Byt je ti tesný...
- Kristína:** Nemôžem čakať. Tridsať mám čo nevidieť a potom je koniec.
- Vanda:** Boky. Brucho. Stehná... pomaly a zákerne. Nakoniec zadok.
- Kristína:** Prečo sa vlastne s tebou rozprávam?
- Vanda:** Ja skutočne neviem.

Podíde k nim Viktor. Na sebe má len trištvrtové riflové nohavice. Inak nič, len okolo úst čosi hnedé... vyškiera sa.

- Viktor:** Zjedol som hovno!

Kristína k nemu príbehne. Ostentatívne si nasliní ukazovák. Zabrdne ním do konzistentného materiálu, ktorý má Viktor na ústach. Oblizne. Znechutene sa zaškerí. Vanda sa schúlila na pohovke.

Kristína: Fúj. Ty nie si normálny. Zjest' hovno! Si fakt debil.
Viktor: Zalez do chladničky a chrúmkaj zeleninku.

Kristína vchádza dnu a búcha dvermi. Viktor sa skláňa k Vande.

Vanda: Zomieraš?
Viktor: Správaš sa ako malé decko. S Kristínou bude teraz na nevydržanie.
Viktor: Odmietol ju.
Vanda: Viem.
Viktor: Smoklila?
Vanda: Kristínu niečo také nezloží.
Viktor: Doteraz jej to nikto neurobil.
Vanda: Viem. Ani ty nie...

Viktor je mierne zaskočený.

Viktor: Alebo to bolo milosrdenstvo?
Viktor: Som chlap. Čo som mal robiť. Spoznával som priestor a jeho možnosti.
Vanda: Tak aj ja som teda len možnosť...
Viktor: Nie. Vieš, že nie si. Vieš to! Vyzerala si tak ráno vo vani.
Vanda: Ako?
Viktor: Tak akoby si to vedela.
Vanda: Vo vani myslím na úplne iné veci. Cítim sa tam ráno v bezpečí.
Viktor: Tak už ma konečne prestaň týrať. Ved' sme spolu tri mesiace...
Vanda: Tri aj pol.
Viktor: No vidíš. Sto dní. Skutočný celibát.

Nakloní sa k nej. Hladí ju po bielych nohách. Pod červenou osuškou. Chce ju pobožkať na ústa.

Vanda: Nezniesiteľne ti smrdí z úst!
Viktor: Ty si vždy musíš niečo nájsť, však? Vždy si musíš nájsť nejakú výhovorku, prečo nie! Naseriem sa a keď mi nedáš po dobrom, tak ťa pretiahnem násilím. Pojebem ťa tak, že sa nespoznáš...

Viktor jej vylepí zaucho. Obojstranne. Vanda vstáva z pohovky.

Vanda: Vypláchni si ústa... trepeš až sa práši.

Vanda odchádza... Viktor si utiera rukou ústa.

PICT0046.[chladnička]

Kristína v chladničke. Cinkavá melódia spoza nej.

Kristína: Čítala som, že v chlade sa tie maličké telesá, ktoré sú v predmetoch alebo aj v živočíchoch, pohybujú oveľa menšou rýchlosťou ako v teple. Preto rada vysedávam tu. Cítim, že všetko čo za celý deň zjem, sa v mojom tele rozkladá pomalšie. A teda nerastiem tak rýchlo akoby som rástla napríklad na pohovke, či vo vani. Na druhej strane mám však pocit, že prichádzam o veci, ktoré sa dejú mimo chladničky a že strácam možnosť zapôsobiť na nového chlapa v byte. Sám od seba asi nepríde. Pritom, chlapi zvyknú...

Cinkavá melódia spoza chladničky docinkala.

PICT0047.[keramika_sedačka]

Frenkie píše na papier. Vchádza Vanda. Bez slova zastane vo dverách. Opiera sa o veraje. Frenkie bez slova vstane. Oprie sa o veraje dveri, chrbtom ku keramike. Vanda si sadá na jeho miesto. Nespúšťa z neho oči.

- Frenkie:** Hotovo? Už si skončila?
Vanda: Ja len tak sedím. Neprekážam?
Frenkie: Je to predsa verejný priestor.
Vanda: Prečo sú všetci muži taký krátkozrakí!
Frenkie: Krátkozrakí?
Vanda: Krátka pamäť. Krátke vzťahy. Krátka predohra. Krátka súlož. Krátka prítomnosť. Všetko krátke.
Frenkie: Preto si taká smutná?
Vanda: Neviem. Možno.
Frenkie: Je zaujímavé, že si s tým prišla práve za mnou.
Vanda: Si divný.
Frenkie: Nespooločenský. Nehrám povinné hry. Vyhýbam sa...
Vanda: Odmietol si Kristínu. To ešte nikto v tomto byte neurobil. Žiadny muž. Tak si divný.
Frenkie: A krátkozraký, keďže som muž.
Vanda: Skôr naopak. Otoč sa...
Frenkie: Nemám očumovať ženy sediace na toalete.
Vanda: No vidíš, že nemáš krátku pamäť. Nie si krátkozraký.

Frenkie si sadá na svoj kufor. Tesne vedľa Vandy.

- Neznášam ťa.
Frenkie: To vidím.
Vanda: Všetko sa pokazilo odkedy si prišiel. Obrátilo naruby.
Frenkie: Hádám si si nemyslela, že ma Viktor udrie...
Viktor: Matka? Moja matka ma mlátila ako hada. Do krvi a do modra. Každodenne. Na päť krát. Niekedy, keď som prišiel domov a ona stála za sporákom, tak som sám od seba mlátil hlavou do stola, aby som sa vyhol jej úderom. Fotrík sa len nečinne prizeral. Ležal na pohovke. Bol ochrnutý od krku nadol. Raznica mu prerazila hrudník a vyletela cez chrbticu von. Matka bola smutná. Preto ma mlátila. Bola silná. Som ako matka.
Vanda: Chcela som, aby udrel.
Frenkie: Nebolo mi všetko jedno. Už som sa videl v rohu miestnosti s krvou pod nosom.
Vanda: Ale on neudrel. Zložil päste.
Frenkie: A iba kvôli tomu ma neznášaš?
Vanda: Nie. Nielen kvôli tomu. Podobáš sa na môjho otca.
Frenkie: Za iných okolností by som povedal, že je to celkom slušný začiatok, ale mám pocit, žeby to nebolo veľmi múdre...
Vanda: Každý muž mi spočiatku pripomína otca. Vďaka nemu viem, že bociany deti nenosia. Ale... bola by som radšej keby nosili.

Viktor: Deň matiek. Matka zem. Matka príroda. Matka škola. Matka nebeská. Matka doma. Doma modriny. Na obed aj na večeru. Aká matka taký syn.

PICT0048.[chladnička_sedačka]

Kristína pootvorí dvere. Vykukne von. Na sedačke stále sedí Viktor.

Kristína: Kde je Vanda?
Viktor: Cíti sa nesvoja.
Kristína: Má menzes?
Viktor: Niekedy aj trikrát do mesiaca.
Kristína: Tak čo tu sedíš. Chod' za ňou!
Viktor: Chce byť sama. Vie o nás, že sme spolu...
Kristína: Ty si jej to povedal?
Viktor: Ti šibe? Vedela to.
Kristína: Ale ved' to bolo len tak. Nikdy by som s tebou nespala pravidelne...
Viktor: Počkat'! To som povedal ja!!!
Kristína: Ale mne sa to hodí viac než tebe.
Viktor: Hovno sa ti hodí viac. Nezniesieš, že som ťa len pretiahol a nechal tak. Na chladničke.
Kristína: Zaspala som. Unudil si ma k spánku.

Viktor sa nahnevane postaví k chladničke...

Viktor: Unudil? Unudil k spánku...
Kristína: Ezoterická súlož. Viktorova ezoterická súlož o tretej ráno.
Viktor: Kundu máš ako túto chladničku. Malú. Tesnú a chladnú ako cencúl!

Začne prevádzkať do pootvorených dvier nemiestne pohyby.

Kundička. Chladnička. Chladničková kundička. Tu to máš... svoju ezoterickú súlož. Spi. Spi. Tak kurva spi...

Kristína sa zvonivo smeje...

PICT0049.[chladnička_sedačka_keramika]

Vanda pri dverách... pri chladničke Viktor stále predvádza zvláštne pohyby. Nemá Vanda si sadá opäť na svoje miesto... Frenkie vystrčí hlavu a polovicu svojho tela spoza dverí. Odnikiaľ prichádza cinkavá melódia.

Vanda: Predstavovala som si bociany, keď sa mi doktori špárali vo vnútri a násilím vyťahovali von otcove dieťa. Môjho nového súrodenca. Brata. Doktori však niečo pokazili. Už nikdy nebudem môcť mať brata. Už nikdy žiadnemu otcovi nedám jeho dieťa. Som ešte žena?

Cinkavá melódia sa stráca v pozadí. Viktor skončil s nemravnými pohybmi a zatvára chladničku. Frenkie sa prinavracia k pôvodnej polohe - na tesno k Vande. Hľadá ju vo vlasoch... Viktor sa prudko rozbehne smerom k toalete. Ruší prudkým gestom sladký

okamih, otvára veko záchodu a silnými pazvukmi dáva najavo, že mu prišlo zle. Po chvíli sa odkloní od keramickej misy, splachuje a rukou si pretiera ústa... Vanda na neho znechutene zazerá.

Viktor: Neuveríte... to čo je dnu, som kdesi už raz videl.

Vstáva, zatvára veko a odchádza do vane. Sám. Preplachuje si ústa.

PICT0050.[chladnička_keramika]

Kristína potichu otvára dvere chladničky.

Kristína: Nemôžem viac čakať. Čo nevidieť mám tridsať. Boky. Stehná. Brucho. Zadok. Čo potom... Nič. Už len pomalé čakanie na menopauzu.

Frenkie Vande prekrúca vlasy na hlave...

PICT0051.[chladnička_vaňa_keramika]

Viktor: Tlačí mi na lebku. Jeho ruka v jej vlasoch. Kurva! Chlapi v oblekoch sú nebezpeční. Nedá sa im veriť.

Frenkiero ruka vo Vandiných vlasoch. Vanda očividne spokojná.

Frenkie: Vyškriabeš mi na chrbát sudoku.

Vanda: Neznášam ťa...

Kristína vyberá z chladničky dve slepačie vajíčka.

Kristína: Spravím mu praženicu. Viktor od rána sľubuje, ale vysral sa nato. Určite takí ako on jedia to čo všetci ostatní. Spravím mu praženicu. Bez smaženej slaniny. Budeme žiť zdravo, aby sme mali zdravé deti a zdravý partnerský vzťah. A potom ihneď do chladničky... nielen preto aby sme pomalšie rástli...

Viktor: Ešte ako skorí pubertiaci sme obdivovali svalnáčov. Dvíhali sme v pivničných posilovniach činky a napchávali sa ovsenými vločkami. Obdivovali sme ich. A baby s nami. Chceli sme vyzerat' ako oni. Teraz? Všetky letia na oblekových panákov. Obleky. Nahodili ich už aj svalnáči, pretože len so svalmi by si nevystačili... ak mi na ňu siahol... Som predsa silný muž.

Frenkie sa nakláňa k Vandinmu uchu. Neuveriteľne ju strasie.

Vanda: To čo si urobil?

Frenkie: Fúkol som ti do ucha...

Vanda: Navrela mi husia koža. To som ešte pri mužovi nemala.

Frenkie to zopakuje. Nielen raz. Hneď niekoľkokrát...

Vanda: Prestaň. Je to príjemné. Desí ma to.

Frenkie: Prepáč.

A znova jej len hladí vlasy. Vanda sa k nemu otáča, sťahuje zo seba prenikavo červenú osušku...

27. STRANA VYŇATÁ!

Obaja sa vnárajú a vynarajú z vody. Táto súlož už dávno nepripomína milovanie ale súboj. Onedlho je klud... obe telá sú strnulé.

Vanda: Ležala som bezvládne na koberci v obývačke. Medzi nohami som mala krv zmiešanú s otcovým semenom. V ústach som žula lepkavú a trpkú tekutinu. Cez opuchnuté oči som videla tackajúceho sa otca s obrovským ovisnutým vtákom a veľkým bruchom, ako smeruje na záchod, kde sa s ohromujúcim pazvukom vysral. Ja som sa zavinula do deky a potichu sľubovala, že ho zabijem. Po chvíli podišiel ku mne a poslal ma vyniesť smeti...

PICT0052.[chladnička_sedačka_vaňa_keramika]

Kristína v chladničke. Viktor vo vani. Hlava mierne zaklonená. Ležérne. Vanda sedí na keramike. Vedľa nej Frenkie.

V priestore sa rozbieja nadupaná hudba. Zadný horizont stien, sklobetónu a kachličiek sa v okamihu mení na projekčný panel, na ktorom sa premieta tučná grafická show. Jej obraz sa láme na záhyboch a výčnelkoch horizontu tak, ako sa v priestore láme nadupaná hudba. Dvere do bytu sa rozletia... cez nový otvor vniká dnu pestrofarebné svetlo a extravagantná moderátorka Lulu. Extravagantná oblečením, účesom, hlasom, pohybom. Lulu. S reprodukoványm mikrofonicným hlasom mierne modulovaným. Žiadne echo. Žiaden hall. Len umelo poškodený hlas.

Lulu: Po piči full...

Dravou hudbou a tučnou projekciou seklo. V okamihu sa však obe médiá súčasne reštartujú do podmazového charakteru.

Som našavaša Lulu. Našavaša streda. Našavaša nedeľa. Streda. Nedeľa. A Lulu. Od šiestej do ôsmej. Žena bez chrbtovej kosti a opotrebovaných konvencií. Hriechy. Škandály. Obnažené telá. V ústach vulgarizmy a žiadne omilostenia. Obrazové defilé toho najlepšieho čo sa vidieť dá. Nič nie je skutočnejšie. Nič nie je reálnejšie. Nič nie je pikantnejšie ako našavaša Lulu a jej show „Closed paradise“.

Masívny džingel. Veľké ústa Lulu v tesnej blízkosti Vandinho ucha a šije. Lulu šeptá podmanivým hlasom. Vanda strnulo sedí.

Som vo vašich hlavách. Pod kožou. Môj hlas vám osemnásť týždňov paralyzuje údy. Spôsobuje srdcovocievne ťažkosti. V žilách vám tuhne krv a na zátylku cítite môj dych... cool - in - fresch.

Z celej svojej ženskosti oblíže Vandinu šiju, následne do nej zahryzne. Hudba zosilnela. Lulu ladne prechádza blízko k vani. Stojí pri Viktorovi. Vnorí ruku do jeho rany a maže si červeňou pery. Slastne po nich prechádza jazykom.

Jedinečnosť sa stáva skutočnosťou. Hranice televíznej reality posunuté viac do červena... pre mnohých dravcov bezpochýb vzrušujúce. Studený pohľad. Skrčené čelo. Meravý pohyb. Mŕtvola.

Zatlačí mu ústa roztvorené dokorán. Zahladzuje zmáčané vlasy. Hovorí rovnako meravým tónom ako meravý je výzor chlapa vo vani... ako meravý je vzduch v priestore...

Sme fresch. Sme cool. Sme in. Sme v Closed paradise a tu sa udeje všetko, čo ste kedy túžili u vás doma vidieť. Bez výnimky. Bez cenzúry. Bez problémov.

Lulu prechádza celým priestorom a zostane stát' blízko Frenkneho.

09001. 09013. 09008. Čísla, ktoré všetci poznáte. Čísla, na ktoré ste donekonečna posielali sms s textom „nasavasalulubodkanavasashow“. 09001. 09013. 09008. Tri čísla troch hviezd. Tri čísla troch celebrít. Tri čísla nových členov vašej rodiny zaradené v rýchlych voľbách vašich mobilných telefónov. Tri čísla s miliónmi doručených správ...

Kristína: A čo on? On nemá číslo?

Lulu prejde dlhou rukou Frenkiemu od vlasov k hrudi... Do jeho rozkroku zaborí svoje čerstvo nalakované nechty.

Lulu: Zoznámte sa! Simon Bek.

Kristína: Simon Bek?

Lulu: Nášváš výherca masovej esemeskovej hry o jednodňový pobyt v „Closed paradise“ a zároveň... nasadený falošný hráč. Povedz, ako sa tu cítiš... Simon Bek?

Frenkie: Neopísateľné. Ani na malý okamih som sa nenudil. Spočiatku som mal trému ako to celé dopadne, ale potom som sa uvoľnil a to mi dalo pocit slobody. Aj keď niekedy som sa predsa len trošku hanbil... keď som si pomyslel, že sa pozerá mamina... ale určite budem mať doma o čom rozprávať. Tolko sa tu toho stalo.

Lulu: Naševaše finalistky našejvašej show ti za necelý deň ležali pri nohách. Čomu to pripisuješ?

Frenkie: Tak to ja neviem. Ja som to nečakal, že tak budú reagovať. Predtým, než som sem prišiel tak som nato nijako zvlášť nemyslel... Ale obidve sú veľmi pekné... a dúfam, že sa ešte spolu stretne a ktovie.

Lulu: Simon, čo pociťuješ v tomto okamihu... v okamihu blízkosti smrti tu v Closed paradise?

Frenkie: Skutočne veľmi emocionálny zážitok. Neviem ako to vyzeralo cez obrazovku, ale tu to bolo celé také živé. Vzrušujúce. Som nesmierne rád, že mi diváci našejvašej show dali túto možnosť... určite najohromujúcejší moment v mojom živote.

Lulu: Máš v tejto chvíli jedinečnú šancu pozdraviť prostredníctvom televíznej obrazovky všetkých svojich známych, ktorí určite s napätím sledovali tvoju dvadsaťhodinovú účasť v našejvašej show Closed paradise. Nech sa páči. Sekunda. Dve...

Frenkie kývne rukou do oka fiktívnej kamery.

...To bol Simon Bek. Nášváš výherca masovej esemeskovej hry. Ďakujeme, Simon Bek.

Frenkie berie do ruky svoj ošarpaný kufor. Zat'ahuje mierne kravatu. Pred dverami pozrie na Vandu. Odchádza. Vanda neustále pozerá pred seba. Opät' tučný džingel.

09001. 09013. 09008. Stop. Hlasovanie je ukončené. Je rozhodnuté. Našavaša show pozná dvojicu finalistov. Našavaša show pozná aj toho, kto Closed paradise dnes večer opustí. Bude to Vanda? Kristína? Alebo Viktor?

Lulu mierne pateticky ponecháva svojim posledným slovám umelohmotnú dramatickú pauzu...

Bez zbytočných pičovín... Closed paradise tento týždeň opúšťa... Kristína s počtom hlasov osemstodvadsaťdvatisícristotri. Do finále postupujú Viktor a Vanda, ktorí v poslednom týždni zvedú medzi sebou nelútostný a nekompromisný súboj o absolútne víťazstvo v našejvašej show. 09001. 09008. Vanda a Viktor.

Kristína navlečená v oranžových šatách pri dverách chladničky, ktoré nástojčivo treskli.

Kristína...
Kristína: Smiem ešte niečo povedať?
Lulu: Nie. Nič nehovor...

Lulu je chytí dlhou rukou za šiju a náruživo ju pobožká. Pomaly sa od nej odťahuje.

Zbaľ sa a vypadni!

Viktor vkusne začesaný leží vo vani. Vanda sedí meravo pri keramike. Kristína berie z chladničky malú elegantnú tašku a rýchlym krokom opúšťa priestor.

Som našavaša Lulu. Našavaša streda. Našavaša nedeľa. Streda. Nedeľa. A Lulu. Od šiestej do ôsmej. Nič nie je skutočnejšie. Nič nie je reálnejšie. Nič nie je pikantnejšie ako našavaša Lulu a jej show „Closed paradise“. Po piči full!

Tučná hudba sa pomaly stráca. Stráca sa tak pomaly ako stráca aj ostré svetlo.

[KONIEC]

© **Michal Ditte**